

— Вѣроятно ще ни донесатъ нѣщо за вечеря, си казахме ний, и сѣднахме търпѣливо да чакаме.

Слѣдъ нѣколко врѣме слугинята, дѣйствително, пакъ влѣзе въ стаята, надникна въ паницитѣ и като видѣ, че тѣ бѣха още пълни, пакъ си излѣзе. Тя бѣ дошла вѣроятно да ги вземе, за туй, безъ да чакаме повече, ний пристъпихме къмъ ястието; но не знаяхме само отъ кое да започнемъ: отъ зелето или отъ халвата. Но тѣй като сладкото се яде послѣдно, то за това и ний изѣдохме по-напрѣдъ зелето, а подиръ халвата. Слѣдъ като поутолихме гладътъ си съ тия вкусни источни ястията, лѣгнахме да спимъ.

— Какъвъ глупавъ обичай и вкусъ иматъ тѣзи источни народи! каза барона, слѣдъ като се наядохме и се приготвихме да лѣгае.

На слѣдующия день рано излѣзохме съ барона отъ квартирата и тръгнахме изъ града, улицитѣ на който бѣха прѣпълнени съ разнообразенъ народъ. Първата ни работа бѣше да посѣтимъ прочутата джамия на Султанъ Селима и безистена.

Въ джамията ни посрѣщна ходжата, който на гледъ твърдѣ любезно се взе да ни показва по-забѣлжителнитѣ нѣща въ нея. Като разгледахме вътрѣшността на джамията, азъ останахъ смаянъ отъ грандиозността и красотата на това чудно човѣческо творение, множеството колони, стѣнитѣ и пода на което бѣха отъ чистъ бѣлъ мarmorъ. Поискахме да се въскачимъ и на минарето, но ни се каза да заповѣдаме слѣдъ малко. Отъ тамъ отидохме въ безистена, който, както и улицитѣ, бѣше прѣпъленъ съ множество народъ. Тукъ имаше много руски офицери и чиновници.

Турцитѣ, насѣдали прѣдъ кафенетата или дюкениитѣ си, мълчишката пушаха своитѣ наргилета и дългитѣ си чубуци и, намръщени и наежени, съ затаена но безсилна злоба и ненавистъ, гледаха на минавающитѣ по улицитѣ „гяури“. Тѣ не скриваха своята ненавистъ и не испущаха случая отъ да не мѣстятъ за поражението и унижението, което се нанесе на армията и „девлета“. Напримѣръ: прѣди десетина дня било намѣрено тѣлото на единъ руски полковникъ убитъ отъ турцитѣ и хвърленъ въ единъ кладенецъ въ турската махала.

Разнитѣ антики и костюми, които се продаваха въ безистена, бѣха толкова скъпи, щото не бѣха достъпни за всѣкиго. Тѣй като въ самото здание имаше голѣма навалица народъ, отъ